

NHỮNG NHÂN TỐ SỐNG CÒN VÌ SỰ KHÔI PHỤC NẾP SỐNG HỘI THÁNH

(Saturday—First Morning Session)

(Thứ Bảy—Tiết thứ Nhất buổi Sáng)

Sứ điệp Bốn

Nhân tố uy quyền trong Thân thể Đấng Christ và trong các Hội thánh địa phương

Đọc Kinh văn: La. 9:23; Mat. 28:18; Êph. 1:22-23; Hê. 4:16; Khải. 4:2; 22:1-2

I. Đức Chúa Trời là uy quyền tối cao; Ngài có mọi uy quyền—La. 9:21-22:

- A. Uy quyền của Đức Chúa Trời thật ra là chính Đức Chúa Trời; uy quyền xuất phát từ bản thể của Đức Chúa Trời—Khải. 22:1.
- B. Mọi uy quyền—thuộc linh, thuộc địa vị, và thuộc chính quyền—đều xuất phát từ Đức Chúa Trời—2 Cô. 10:8; 13:10; Gi. 19:10-11; Sáng. 9:6.
- C. Biết uy quyền là một sự khải thị bên trong chứ không phải sự dạy dỗ bên ngoài—Công. 22:6-16.
- D. Chúa Jesus là một người ở dưới uy quyền; Ngài hạ mình, thực hiện ý muốn của Cha, và vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên thập tự giá—Mat. 8:9; Gi. 4:34; 6:38; Phil. 2:7-8.
- E. Trong thần tính của Ngài, là Con độc sinh của Đức Chúa Trời, Chúa có uy quyền trên tất cả, nhưng trong nhân tính của Ngài, là Con Loài người và Vua của vương quốc thuộc trời, mọi uy quyền trên trời dưới đất đều đã giao cho Ngài sau khi Ngài phục sinh—Mat. 28:18.
- F. Hiện nay, là Đấng cai trị các vua trên đất, Jesus được-Đức-Chúa-Trời-tôn-cao là Đấng cai trị trên tất cả những người cầm quyền; Ngài là Đấng tổng cai trị trong chính quyền thần thượng hầu hoàn thành kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời—Công. 2:23, 36; 5:31; Khải. 1:5.
- G. Trong sự thăng thiên của Christ, Đức Chúa Trời đã lập Ngài làm Đầu duy nhất của Thân thể, tức Hội thánh, và tấn phong Ngài vào quyền làm đầu của vũ trụ; Đầu của toàn vũ trụ là Jesus—Cól. 1:18; Công. 2:36; Êph. 1:22-23.

II. Christ vừa là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh, cách tập thể, vừa là Đầu của tất cả các tín đồ cách cá nhân; Ngài là Đầu của mỗi người chúng ta cách trực tiếp, và tất cả chúng ta đều ở dưới uy quyền của Ngài—Cól. 1:18; 1 Cô. 11:3:

- A. Christ là Đầu là để Ngài có mọi uy quyền trong Thân thể—La. 9:21, 23; Mat. 28:18:
  1. Thân thể không thể chuyển động cách tự do mà chỉ có thể chuyển động theo sự chỉ dẫn của Đầu.
  2. Uy quyền này chỉ dẫn Thân thể, và tất cả các chi thể của Thân lệ thuộc vào Đầu.
- B. Chúng ta có ở dưới uy quyền của Đầu hay không sẽ quyết định chúng ta có biết nếp sống Thân thể hay không—1 Cô. 11:3; Êph. 4:15-16; Cól. 1:18; 3:4:
  1. Thân thể chỉ có một Đầu và chỉ có thể thuận phục một Đầu—1:18.
  2. Chỉ có Christ là Đầu duy nhất, và chúng ta phải thuận phục Ngài, tôn trọng và làm chứng cho quyền làm đầu duy nhất của Đấng Christ được-Đức-Chúa-Trời-tôn-cao—Êph. 1:22-23; Mat. 23:8-12.
- C. Để sống trong Thân thể, chúng ta cần nhận biết uy quyền trong Thân thể—Êph. 1:22-23; Cól. 1:18; 2:19:
  1. Về uy quyền trong Thân thể, đầu tiên và trước hết uy quyền của Đầu cần tuôn chảy khắp cả Thân thể—Êph. 5:23-24:
    - a. Khi chúng ta trực tiếp thuận phục Đầu, chúng ta cũng quan tâm đến Thân thể; chúng ta không thể nói mình đang thuận phục uy quyền của Đầu mà không quan tâm đến Thân thể.

- b. Chỉ có Chúa là Đầu của chúng ta, và chỉ Ngài mới có uy quyền chỉ dẫn các chuyển động của các chi thể trong Thân thể Ngài.
- 2. Trong Thân thể, các trưởng lão và các sứ đồ là các uy quyền đại diện, thực hiện uy quyền của Đầu—Công. 14:23; 1 Ti. 5:17a; 1 Cô. 12:28:
  - a. Một mặt, tất cả các chi thể của Thân thể trực tiếp thuận phục Đầu—Êph. 5:24a.
  - b. Mặt khác, các chi thể thuận phục các đại diện của Đầu—Hê. 13:17.

III. Trật tự trong Hội thánh ra từ uy quyền trong Hội thánh—tôn trọng quyền làm đầu duy nhất của Christ—Côl. 1:18; Phil. 1:1:

- A. Trong Hội thánh, không có tổ chức thuộc con người, nhưng có trật tự thuộc linh—c. 1; 1 Cô. 14:40; 11:34b.
- B. Đầu của Hội thánh là Chúa Christ, và uy quyền trong Hội thánh là quyền làm đầu của Christ—Mat. 28:18; Côl. 1:18.
- C. Trong Hội thánh, phải có trật tự, nhưng trật tự này đến từ quyền làm đầu của Christ—Êph. 1:22-23.
- D. Chúng ta có thể có sự thực hành thật của nếp sống Hội thánh chỉ bởi thuận phục quyền làm đầu duy nhất của Christ—Côl. 1:18; 2:19:
  - 1. Trật tự trong Hội thánh đến từ quyền làm đầu của Christ đang được chúng ta thực tại hóa cách thực tiễn—1 Cô. 11:3, 16; Êph. 1:22.
  - 2. Nếu không có trật tự thuộc linh trong Hội thánh đến từ việc thực tại hóa quyền làm đầu của Christ cách thực tiễn, chúng ta không thể thực hành nếp sống Hội thánh thật—1 Cô. 11:3; 14:40.

IV. Trong Hội thánh, uy quyền của Đức Chúa Trời được biểu lộ và được đại diện bởi các sứ đồ và các trưởng lão—12:28; 1 Phi. 5:1-3:

- A. Đức Chúa Trời đã lập các trưởng lão và các sứ đồ là uy quyền trong Hội thánh—1 Cô. 12:28; Công. 14:23.
- B. Trong chính họ, các sứ đồ và các trưởng lão không có uy quyền; họ chỉ có uy quyền khi đứng dưới uy quyền của Đầu; họ vận dụng uy quyền trong Hội thánh bằng cách đại diện cho uy quyền của Đầu.
- C. Để biểu lộ uy quyền của Ngài trong Hội thánh, Đức Chúa Trời lập các trưởng lão tại mỗi Hội thánh địa phương để đại diện cho uy quyền của Ngài—c. 23; Tít 1:5:
  - 1. Trong Hội thánh hoàn vũ, có chức phận sứ đồ; chức phận này ban cho các sứ đồ địa vị và quyền để lập các trưởng lão quản trị các Hội thánh địa phương—1 Cô. 12:28; Công. 14:23; Tít 1:5.
  - 2. Thánh Linh làm một với các sứ đồ trong việc họ lập các trưởng lão, và các sứ đồ làm điều này theo sự dẫn dắt của Thánh Linh—Công. 20:28.
  - 3. Uy quyền của các trưởng lão là để đại diện và biểu lộ uy quyền của Đức Chúa Trời—1 Phi. 5:1-3.
  - 4. Trách nhiệm chính của các trưởng lão là người giám mục không phải để cai trị nhưng để chăn dắt, lấy sự dịu dàng bao-hàm-tất-cả chăm sóc bầy, tức Hội thánh của Đức Chúa Trời—Công. 20:28.
  - 5. Nguyên tắc Kinh văn liên quan đến chức phận trưởng lão là số nhiều; vì chức phận trưởng lão là số nhiều nên không có người lãnh đạo cố định, và quyền làm đầu duy nhất của Christ được chú ý, được giữ gìn, và được tôn trọng—14:23; Tít 1:5.
  - 6. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta cần vâng phục những người dẫn dắt chúng ta và thuận phục họ (Hê. 13:17); nếu chúng ta không thể thuận phục uy quyền đại diện được chỉ định của Đức Chúa Trời thì chúng ta không thể thuận phục Đức Chúa Trời.

V. Có một chính quyền thần thượng trong nếp sống Hội thánh ngày nay, và chính quyền này đến từ ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con—Khải. 22:1-2:

- A. Uy quyền thần thượng trong nếp sống Hội thánh là để Đức Chúa Trời ban phát chính Ngài là sự sống, sự cung ứng sự sống và ân điển toàn túc vào trong chúng ta; chỉ bởi thuận phục ngai, chúng ta mới có thể dự phần vào nguồn toàn túc là ân điển đang tuôn chảy của Ngài—2 Cô. 13:14; Khải. 22:1-2, 16a.
- B. Ngai ân điển trong Hê-bơ-rơ 4:16 là ngai uy quyền trong Khải Thị chương 4, trở nên ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con trong Khải Thị 22:1-2, từ ngai ấy tuôn ra “sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê” (c. 1):
1. Mặc dù ngai là ngai uy quyền, tức ngai của quyền làm đầu, nhưng từ ngai ấy tuôn ra sông nước sự sống—c. 1.
  2. Sự kiện ngai không chỉ là ngai của Đức Chúa Trời mà còn là ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con có nghĩa là Đức Chúa Trời trong Chiên con là ân điển đang tuôn ra để chúng ta vui hưởng:
    - a. Chúng ta đừng bao giờ tách uy quyền khỏi ân điển hay ân điển khỏi uy quyền; ân điển và uy quyền là một—Hê. 4:16; Khải. 22:1.
    - b. Bất cứ khi nào đến với ngai này, chúng ta có cảm nhận rằng ân điển của Đức Chúa Trời giống như một dòng sông đang tuôn chảy vào trong chúng ta—Hê. 4:16; Khải. 22:1-2.
  3. Ngày nay, Chúa Jesus không trị vì chỉ bằng uy quyền; Ngài đang trị vì trong Hội thánh, giữa vòng các Hội thánh, và trên tất cả các Hội thánh qua sự tuôn chảy của sự sống Ngài là ân điển—4:2-3; 5:6; 7:9; 22:1-2.
- C. Ngai, tức uy quyền của Đức Chúa Trời và Chiên con không chỉ là nguồn của sự quản trị thần thượng mà còn là nguồn của sự tương giao thần thượng—cc. 1-2:
1. Uy quyền và sự tương giao là hai đường hướng trong Thân thể—1 Cô. 11:3; 12:12-13, 18; 1:9; 10:16-17.
  2. Trong khi ngai là vấn đề uy quyền thì sông đang tuôn chảy là vấn đề tương giao, được tượng trưng bởi con đường bằng “vàng ròng, như thủy tinh trong suốt”—Khải. 21:21:
    - a. Ngai đại diện cho uy quyền thần thượng, và từ ngai ấy tuôn ra sông nước sự sống để chúng ta vui hưởng sự tương giao thần thượng—22:1-2.
    - b. Trong sự tương giao này có uy quyền thần thượng, vì trong gia tể của Đức Chúa Trời, uy quyền luôn đi cùng với sự tương giao—2 Cô. 10:8; 13:10, 14.
  3. Để xây dựng một Hội thánh địa phương cách thực tiễn, chúng ta vừa cần ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con vừa cần nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai và tuôn chảy trên con đường—Khải. 22:1-2.